

Katoliški GLAS

UREDNIŠTVO IN UPRAVA:

34170 Gorica, Riva Piazzutta, 18 - tel. 3177

PODUREDNIŠTVO:

34135 Trst, Vicolo delle Rose, 7 - tel. 414646

Polletna naročnina . . . . . L. 1.750

Letna naročnina . . . . . L. 3.500

Letna inozemstvo . . . . . L. 4.500

Poštno čekovni račun: štev. 24/12410

Leto XXIV. - Štev. 25 (1207)

Gorica - četrtek, 22. junija 1972 - Trst

Posamezna številka L 80

Velik pomen volitev v bolniško blagajno Predstavniki Slovencev iz Italije v Ljubljani

Cez nekaj dni bodo naši kmetje na Tržaškem prvič šli na volišča in si izbrali zastopnike v kmečko bolniško blagajno. O teh volitvah je bilo že mnogo napisane. Tudi mi smo o njih pomenu obveščali naše bralce, med njimi seveda posebej naše kmetovalce. Radi bi pa približali nekatera dejstva, zato da omogočimo našemu kmetu pravilno izbiro liste in zato, da odvrnemo od njega vsak dvom, ki se mu je lahko pojavil v zadnjem času po branju nekaterih netočnih in delno tudi političnih natolcevanj.

GRE ZA SINDIKALNE VOLITVE

29. t. m. bo šel naš kmet na sindikalne in ne na politične volitve, kot bi radi hoteli nekateri dokazati, ki hočejo našega kmeta vplesti v volilni boj politične narave, in to brez vsake potrebe.

V Trstu delujeta že ves povojni čas dve kmečki sindikalni organizaciji: Zveza neposrednih obdelovalcev (Coltivatori diretti) ter Kmečka zveza (Alleanza contadina). V obeh imajo večino slovenski kmetje in so v obeh večinoma tudi v vodstvu. Torej dve sindikalni organizaciji, ki sta v rokah slovenskega kmeta. Zaman skušajo zato nekateri z dnevnim glasilom vred dokazovati, da je samo ena od organizacij slovenska, ker sta pač oba slovenski, kar je za nas samo pozitivno. Ko bi le bilo tudi pri drugih sindikalnih organizacijah tako, da bi imeli Slovenci toliko vpliva kot ga imajo v kmečkih sindikalnih organizacijah!

Obe omenjeni sindikalni organizaciji imata svoje članstvo že ves povojni čas, svoje redne občne zbornice itd. Zveza neposrednih obdelovalcev zemlje (Coltivatori diretti) je že ves povojni čas zelo aktivna, prireja predavanja, tečaje med našimi kmeti, ureja zapletene probleme posameznikov, gre vsem našim kmetom zelo naroko, ker je pač vplivna organizacija, ki je v vsedravnem merilu povsod v ogromni večini (okrog 93 % vseh kmetov v Italiji je včlanjenih v Coltivatori diretti).

Zaključki: gre za sindikalno organizacijo, gre za sindikalne volitve, zato naj se tisti, ki hočejo vpletati politiko, raje umaknejo, da ne bodo sejali sporov in sovraštva med naše kmete.

MED ZVEZO NEPOSREDNIH OBDELOVALCEV ZEMLJE IN KMEČKO ZVEZO JE OGROMNA RAZLIKA

Tudi v sindikalnem življenju nastajajo določene razlike med organizacijami, tako tudi v našem primeru. Protij Kmečki zvezi (Alleanza contadina) nimamo ničesar, priznamo ji, da je marsikaj napravila, toda žal je pred leti napravila temeljno in nepopravljivo napako.

Namesto da bi ostala samostojna (in bi ji tako uspelo s samostojnim sindikalnim življenjem in brez vsake primesi politike zbrati okrog sebe večji del naših kmetovalcev), se je včlanila v Alleanza contadina, ki je v vsedravnem merilu kmečka sindikalna organizacija ter jo vodijo izključno komunisti. Pravijo, da je bil to pogoj komunističnega dela Kmečke zveze, da sta se spet združili po komunističnem slavem razkolu Zveza malih obdelovalcev zemlje (ki je bila pod vplivom KPI) ter Kmečka zveza (pod vplivom SKGZ).

Kakorkoli že, bila je to največja napaka, saj so tako naše kmetovalce, ki so verjeli v samostojnost Kmečke zveze, enostavno zapeljali v slepo ulico ter pod plašč komunistične partije, ki je v opoziciji, ki nima v vladi nobene besede in ki je povrh vsega še seveda marksistična.

Naši kmetovalci pa imajo interes biti tam, kjer se odloča o njihovih problemih, o posojilih za kupljene traktorje itd. Samo kričanje, to je seveda vse premalo! Kmet rabi konkretnih stvari, ne pa opozicije, katero uganja Alleanza contadina, pod katero se je zatekla Kmečka zveza in katere ukaze, oz. navodila mora seveda izpolnjevati.

NEUTEMELJENI OCITKI

Največji »očitek« slovenskega levčarskega lista, oz. Kmečke zveze je, da je Zveza neposrednih obdelovalcev (Coltivatori diretti) izraz desničarskega dela Krščanske demokracije. To so kaj čudni očitki, ker bi potemtakem 93 % kmetov bilo v Italiji desničarji, prav tako naši kmetje na Goriškem, ki so v ogromni večini v Zvezi neposrednih obdelovalcev (Coltivatori diretti).

Taki očitki so nepošteni. Boriti se je treba s sindikalnim orožjem za koristi našega kmeta, ne pa s političnim igračkam. S političnim mečem se pa borijo prav tisti, ki morda trdega kmečkega dela niti ne poznajo ali ga vidijo le od daleč. Kmet je naveličan tega politiziranja, kmet hoče trdno sindikalno organizacijo, ki bo branila njegove stanovske koristi in mu stala obenem ob strani tudi v narodnostnih problemih, ko je o teh govora v okviru sindikalnega življenja. Zveza neposrednih obdelovalcev ima vse to v svojem sindikalnem življenju: od dvojezičnosti do upoštevanja vseh svojih in narodnostnih potreb našega kmeta.

NEKAJ VPRAŠANJ

Omenjenim politikantom pa postavljam o to vprašanje: če že hočete politizirati, zakaj ne poveste svojim ljudem, kaj je pravzaprav Alleanza contadina, pod katero streho je Kmečka zveza? Je ali ni to organizacija, ki je v komunističnih rokah in ima prav zaradi tega tako malo vpliva na kmetovalce? Če je v komunističnih rokah, je res ali ne, da se potemtakem bori tudi za komunistični program, to je za nacionalizacijo zemlje, zato da se kmetu čim več vzame, tako kot je komunistična partija napravila povsod, kjer je prišla na oblast?

In še: pri nas dobijo kmetje najrazličnejša posojila za razne stroje, v komunističnih državah mora kmet plačati še carino, sam kupiti stroj, če ga hoče imeti, in še plačati visoke davke! Naš kmet ne mara komunizma in ne njegove oblasti, ker ve, kaj bi bilo potem z njim!

ZAKLJUČKI

Pa tudi v bojih za zemljo so komunisti samo delno zainteresirani. Njim so bolj všeč tovarne kot pa kmet na lastni zemlji, ker vedo, da se dá v tovarnah prej in bolje vplivati na »revolucionarnost« človeka.

Nam v zamejstvu pa gre predvsem za zemljo, tudi iz narodnostnega vidika, oz. predvsem iz narodnostnega vidika, saj nam je zemlja ena najvažnejših prvin pri ohranjanju narodne zavesti in naše slovenske skupnosti.

Vse to naj ima v mislih slovenski kmet, ko bo šel 29. t. m. na volišče. Potem bi mu izbira ne smela biti prav nič težka.

s. k.

Prizor iz zasedanja konference italijanskih škofov, ki je bila pretekli teden v Rimu

Prejšnji teden v torek 13. junija se je mudila v Ljubljani skupina predstavnikov Slovencev s Tržaškega, z Goriškega in iz Beneške Slovenije. V Ljubljano jih je povabila mestna konferenca Socialistične zveze delovnega ljudstva (SZDL) Slovenije.

Zamejske Slovence iz Italije so zastopali: poslanec v rimskem parlamentu Albin Škerk, deželna svetovalec dr. Drago Stoka in Dušan Lovriha, pokrajinski svetovalec za Trst Lucijan Volk in občinski svetovalec v Gorici dr. Peter Sanzin, predsednik Slovenske kulturno-gospodarske zveze (SKGZ) Boris Race, župnika iz Slovenske Benečije Emil Cenčič in Marij Lavrenčič ter predsednik društva »Ivan Trinko« iz Čedadca Izidor Predan.

V teku dneva so slovenski predstavniki obiskali ljubljansko mestno hišo, kjer jih je pozdravil župan inž. Miha Košak, bili nato na kosilu, ki ga je priredil v čast gostom predsednik SZDL Beno Zupančič, si ogledali popoldne klinične bolnišnice, zvečer pa so nastopili na javni tribuni v Klubu poslancev v Ljubljani, kjer so podali nazorno sliko o življenju, razmerah, boju in problemih slovenske narodnostne skupine v Italiji.

IZVAJANJA ZAMEJSKIH PREDSTAVNIKOV

Prvi je povzel besedo predsednik SKGZ Boris Race. Na kratko je orisal razmere, v katerih Slovenci živijo, prikazal njih gospodarski položaj, govoril o šolstvu, kulturnih in gospodarskih organizacijah, o našem tisku in o športni dejavnosti.

Poslanec Albin Škerk, izvoljen na listi komunistične partije Italije, je skušal prikazati stranko, ki ji pripada, kot veliko pobornico za uveljavljanje pravic slovenske manjšine, ter je zlasti podčrtal vse pobude, ki jih je partija podvzela za ureditev manjšinskih vprašanj. Sploh so bila njegova izvajanja en sam slavošpev partiji, ki mu je omogočila izvolitev.

Dr. Peter Sanzin je zlasti opozoril na nerazumevanje, ki vlada

v Rimu za reševanje vprašanj slovenske manjšine. Težave bodo obstajale, dokler ne bo spremenjen deželni statut v tem smislu, da bo lahko dežela samostojno sprejemala zakone v korist slovenske manjšine.

Dušan Lovriha je orisal vlogo občin pri zaščiti pravic slovenske skupnosti, Lucijan Volk pa se je predvsem zadržal na vprašanju urbanizacije in nenehnem zmanjševanju slovenskega ozemlja. Opozoril je na nevarnost stapljanja z italijansko večino, ki jo povzročata odhajanje mladine z doma. Večjo podporo bi bilo treba nuditi tudi kmetijstvu, ki naj omogoča obstoj in razvoj slovenskih kmečkih družin.

NASTOP DR. STOKE

Deželni svetovalec dr. Drago Stoka, izvoljen na listi Slovenske skupnosti, je v uvodu k svojim izvajanjem očrtal pot slovenskega naroda k samostojnosti in neodvisnosti in ugotovil, da živi še vedno toliko Slovencev izven meja svoje domovine.

Podrobno je nato govoril o vlogi dežele Furlanija-Juljske Benečije, ki je prva poklicana, da se zavzame za ureditev zadev naše manjšine. Vsekakor je nekaj pozitivnega, da so z ustanovitvijo te dežele vsi Slovenci od Kanalske doline preko Beneške Slovenije in Goriške do Tržaškega končno le združeni pod isto upravno streho, kar jim omogoča uspešnejši nastop v borbi za svoje pravice.

Nato je dr. Stoka predstavil poslušalcem vse pobude, ki so bile storjene v deželnem svetu s strani slovenskih predstavnikov ter zlasti s strani slovenske liste za ureditev manjšinskih vprašanj. Pri tem je omenil tudi osnutek zakona, ki ga je Slovenska skupnost iz Trsta skupaj s Slovensko demokrasko zvezo iz Gorice izdelala za celostno zaščito slovenske manjšine in že predložila novemu izvoljenemu parlamentu v Rimu v razpravo in odobritev.

Na koncu svojih izvajanj je dr. Stoka izrazil svojo vero v obstoj slovenske narodnostne skupine v Italiji, obenem pa pozval vse odlo-

čilne dejavnike v matični domovini, da se odločno in brez pridržkov zavzamejo za skrb, ki naj jo bodo deležni zamejski Slovenci v Italiji.

TEŽKI POLOŽAJ BENEŠKIH SLOVENCEV

Globok vtis so pustile besede, ki jih je izrekel župnik Emil Cenčič iz Tarbija, ki je v pretresljivih besedah prikazal težki položaj beneških Slovencev v Italiji.

Uvodoma je pojasnil, zakaj ni med beneškimi Slovenci dovolj narodne zavesti. Sto let jim krajevne oblasti že vcepljajo strah pred slovensko besedo, češ da je vse, kar je slovensko, protidravnno in podobno. Italija, čeprav se danes proglašča za državo, ki je izšla iz odporniškega gibanja in izpoveduje demokratična načela, še danes ne priznava slovenskega značaja Beneške Slovenije. To ogrožata razen nestrpnosti oblasti še neprestano izseljevanje in alkoholizem. Zvonovi župnijskih cerkva zvonijo v Slovenski Benečiji samo še mrličem, kajti krsti so postali silno redek pojav. Rušijo se nezadržno trije stebri slovenske zavesti v Beneški Sloveniji, ki so župnija, družina in vas. Cerkvene oblasti, ki vladajo iz Vidma, so brez poslušarja za duhovne in narodne potrebe slovenskih vernikov. Tako se nadaljuje taktika, začeta pod fašizmom, da pošiljajo slovenske duhovnike v nižinsko Furlanijo, furlanske duhovnike, nevedeče slovenskega jezika, pa pošiljajo v Beneško Slovenijo. Kljub vsemu zares pretresljivemu položaju, v katerem se nahajajo beneški Slovenci, oropani razumevanja s strani Cerkve in države, pa so odločeni nadaljevati boj za svoje naravne pravice.

Besede župnika Cenčiča je podprl nato še Izidor Predan, ki je podrobno opisal Beneško Slovenijo in orisal položaj, v katerem se naše ljudstvo nahaja. Izseljevanje, zaostalost dežele in brezčutnost oblasti so glavni vzroki za sedanji težki položaj Beneške Slovenije. Pri tem bi se morala tudi matična domovina zavedati svoje odgovornosti, ki jo ima do zamejskih Slovencev.

Dá, matična domovina! In to je naša beseda ob zaključku tega poročila. Kdaj bo naša matična domovina znala tako učinkovito nastopiti v korist vseh Slovencev v Italiji kot je to storila Avstrija v korist svoje manjšine na Južnem Tirolskem, ki živi v Italiji? Zdi se nam, da bomo morali še in še čakati, kajti vodilne kroge v Ljubljani in Beogradu bolj zanima prodajanje ideologije in gospodarski interesi kot pa ohranitev slovenskega življa v zamejstvu. Veseli bomo, če bodo dogodki v bližnji bodočnosti to našo ugotovitev zavrnil.

M. Terezija znova nagrajena

Leta 1964 so v Indiji ustanovili posebno letno nagrado za pospeševanje prijateljstva med narodi. Letos so to nagrado podelili znani misijonarki m. Tereziji z utemeljitvijo, da je na izreden način pokazala ljubezen do bližnjega in se je posvetila službi ubogih, zavrženih in slabotnih. Posebej omenjajo njeno skrb, da je lajšala trpljenje številnim beguncem iz Bangladeša v preteklem letu. Kot vemo, je pred dvema leti sv. oče Pavel VI. materi Tereziji podelil nagrado Janeza XXIII. za mir.

Zasedanje italijanske škofovske konference

V ponedeljek 12. junija popoldne je začela z delom italijanska škofovska konference. Uvodno poročilo je podal nadškof iz Barija Nicodemo in sicer o delu

italijanske škofovske konference v zadnjih treh letih. V torek 13. junija zjutraj pa je začrtal pastoralni program za prihodnja tri leta predsednik škofovske konference kardinal Poma, nadškof iz Bologne. Načrt je izdelalo stalno predsedstvo konference po predlogih regionalnih škofovskih konferenc. Pastoralni načrt govori o evangelizaciji in o zakramentih.

Zbrani škofje so iz svoje srede izvolili tri podpredsednike konference za prihodnja tri leta. Izbrani so bili: dosedanji podpredsednik Nicodemo, nadškof iz Barija, Albino Luciani, patriarh v Benetkah in Mario Castellano, nadškof v Sienu.

V naslednjih dveh dneh so številni škofje dali svoje pripombe k triletnemu načrtu evangelizacije in zakramentih.

Komisija, ki pripravlja nove učne knjige za poučevanje krščanskega nauka, je obvestila škofo, kako poteka delo. Pripravljene so knjige za odrasle, za predšolske otroke in osnovnošolske otroke. Škofje jih bodo dobili v pregled, potem bodo knjige preizkušali v praksi in šele potem bodo dokončno odobrene. Knjigi krščanskega nauka za doraščajoče in za mladi- no sta tudi v pripravi, vendar nekoliko zamudni.

Vpisovanje za novo šolsko leto

Po ukazu šolskega ministrstva se letos vrši vpisovanje otrok za novo šolsko leto 1972/73 že sedaj v mesecu juniju. Isto velja za vpisovanje v otroške vrtce. Samo dijaki srednjih šol imajo čas se vpisati do 20. julija. Vendar je tudi zanje prav, da se vpišejo takoj, predno odidejo na počitnice.

Vpisovanje v šolo, posebno v prve razrede in v otroške vrtce je vsako leto problem za marsikatero naših staršev. Vendar gre za problem, ki bi ne smel biti problem. Kajti samo ob sebi bi moralo biti razumljivo, da otroka slovenskih staršev vpišemo v šolo s slovenskim učnim jezikom. Toda to »samo ob sebi razumljivo« postane problem zaradi raznih spekulacij. Kajti priznajmo si, da danes starši spekulirajo tudi s svojimi otroki. Spekulirajo namreč v misli, da se bo otroku boljše godilo v šoli večinskega naroda. Pri tem mislijo na materialno boljše, na materialne ugodnosti, ker danes gledajo ljudje vse skozi prizmo, kaj bolj nese.

Francje Prešeren je tako misel imenoval »bleda misel«. Bleda zato, ker je brez barve, kajti izhaja iz računov o dobičku, ki je brez barve. Toda dogaja se že, da

se tudi taki računarji uštejejo. Saj danes ni več sporno, da je znanje jezikov tu pri nas na meji velik adut za službo in tudi za napredovanje v službi. Zato vsak dan prisostvujemo prizorom, da otroci slovenskih staršev ne dobijo službe, ker ne znajo slovenščine, katere se niso učili. Njihovi računarski starši so se ušeli, ko so jih poslali v italijanske šole. Nasprotno se ni še zgodilo, da bi komu pri iskanju službe škodovalo dejstvo, da je znal slovenščino.

Vendar pri odločanju za šolo ne bi smelo igrati vloge »dobičkarstvo«, temveč vsestranski blagor otrok. Ta vsestranski blagor, ki obsega znanje, vzgojo, pripravo na življenje, skladnost pri vzgoji doma, v šoli in v cerkvi, ta vsestranski blagor bi moral odločati, da gre slovenski otrok v slovensko šolo, dokler je mogoče. Imamo priložnost opazovati otroke slovenskih staršev ali iz mešanih družin v mestu in na deželi, ki so obiskovali le italijansko šolo: vsem se pozna v večji ali manjši meri, da so izkoreninjeni.

Zato, starši, ne uganjajte spekulacij z otroki, ker je to grdo in nemoralno.

Misijonar Majcen odlikovan

Misijonar Majcen v trenutku, ko je 23. maja letos prejel visoko vietnamsko odlikovanje

Zadnje dni maja je iz Saigona, preko Bangkoka in Bruslja, priletel v Turin slovenski salezijanski misijonar Andrej Majcen, ki ga tudi bralci »Katoliškega glasa« dobro poznajo. Ko bo opravil uradne in neuradne obiske po Italiji, bo za kake tri tedne obiskal domovino, da pozdravi sorodnike, prijatelje in znance ter se malo odpočije in opomore. Ob tej priložnosti se bo ogledal tudi na Tržaškem, na Goriškem in Koroškem.

Sredi avgusta se misli vrniti v Vietnam, če bodo okoliščine to še dopuščale. Zaradi slabotnega zdravja ne bo več ravnatelj velikega zavoda v Govapu (Saigon), ki zahteva človeka in pol, temveč se bo preselil v Dalat, ki je 1000 m nad morjem in ima dosti zmerno podnebje, medtem ko je vlažna tropska vročina v Saigону nekaj neznesnega. V Dalatu mu bo zaupano vodstvo salezijanskih bogoslovcev, ki obiskujejo tamkajšnjo jezuitsko teološko fakulteto.

Iz pogovora z misijonarjem naj nanizam nekaj poglobitvenih zanimivosti.

V torek 23. maja, dva dni pred odhodom, ko je že pripravljaj priljago, je prišla v zavod v Govapu voditeljica ministrskega oddelka in mu naznanila, da ga ob štirih popoldne želi sprejeti v svoji kabinetni pisarni dr. Phieu, minister za socialne zadeve; podeliti mu hoče odlikovanje I. reda za socialne zasluge, ki si jih je pridobil v dvajsetih letih svojega delovanja v Vietnamu.

Na hitrico je sklical skupaj nekaj sodelavcev, predstojnikov, provincialnega delegata in povrh še fotografa, ki naj bi ovekovečil dogodek, ter so se vsi skupaj odpravili na ministrstvo. Ministrstvo tajnik je prebral vladni dekret, minister pa mu je pripel na prsi zlato kolajno ter izrazil uradna voščila in zahvalo. Samo po sebi je umevno, da je spregovoril tudi misijonar in se ministru lepo zahvalil za pozornost, češ da se vsi salezijanci čutijo zelo počaščeni s tem odlikovanjem. Ne samo on, temveč vsi njegovi predstojniki in vsi njegovi sobratje na tihem delajo za revno delavsko mladino, kateri hočejo nuditi dobro poklicno, tehnično in moralno vzgojo. Zahvalil se je vladni tudi za vso pomoč, ki jo je izkazovala salezijancem v teh dvajsetih letih, tako v Hanoju, v Ban Me Thuotu, Thu Ducu, kakor v Saigonu in Dalatu.

Gospod Majcen je prejel tudi zadevno diplomu, velik kos papirja, na katerem je

z velikimi črkami zapisano: »Republika Vietnam. - Kolajna ministrstva za socialne zadeve. - Po vladnem odloku št. 202 BXN VP ND z dne 23. maja 1972 se podeli duhovniku Andreju Majcenu državno priznanje prvega reda s kolajno za socialne zasluge. - To diplomu vlada priznava kot uradno listino. - Saigon, dne 23. maja 1972. - Minister za socialne zadeve: Dr. Tran Nguon Phieu.«

Nekaj dni prej, 15. maja 1972, pa mu je ministrstvo za vzgojo poslalo pohvalno pismo ali dekret za vse delo, ki ga je opravil v korist tehnične vzgoje vietnamske mladine. Dekret nosi številko 2621 in se glasi: »Zvedeli smo, da boste kmalu zapustili tehnično šolo "Don Bosco" v Govapu. Zelo nam je žal, kajti Vaše pošteno in prisrčno sodelovanje z vlado vsa ta leta je mnogo pripomoglo k razvoju tehnične vzgoje v državi. Zelimo vam veliko zdravja in uspehov na Vaši novi postojanki ter upamo, da bomo lahko še imeli priložnost za medsebojno sodelovanje. - S spoštovanjem: Ly Kim Chan.«

Na predvečer pred odhodom so se zbrali vsi sobratje in gojenci. Zahvalili so se g. Majcenu za njegovo delo in mu voščili srečno pot v Evropo ter vrnitev v Vietnam. Provincialni delegat je z lepimi besedami opisal njegovo delo v teh dvajsetih letih in poudaril, da je g. Majcen ustanovitelj salezijanskega dela v Vietnamu in zaslužil, da ga je vlada odlikovala in pohvalila.

»Sam vem — tako sva končala najin pogovor — in z menoj vedo to vsi moji sobratje, da gre ta pohvala vsem salezijancem kot celoti. Zato se osebno ne smem preveč postavljati in si ne vem kaj domišljevati. Vendar sem pa kot Slovenec le vesel te izbire, ker bi jo morda kak drugi še z večjim veseljem prejel, saj je to prvo odlikovanje, ki ga je vietnamska vlada dala salezijancem. Prave kolajne bodo pa tiste, ki jih Bog pripravlja za nas po smrti v nebesih... Pohvalni dekret, ki mi ga je dalo ministrstvo za vzgojo, je precej velik "papir", ki bi ga lahko dal v okvir kot kako doktorsko ali mojstrsko diplomu. Ta diploma, ki so mi jo izročili v priznanje za naše socialno delo, pa tudi nekaka javna zahvala vsem mojim slovenskim dobrotnikom v ZDA, v Kanadi, v Argentini, v Evropi, na Tržaškem, na Goriškem, na Koroškem, v Sloveniji. Bog naj vsem vse obilno poplača!«

Anton Vodé SDB

Drobtinice

Glasbena šola iz Gorice pripravlja zaključni koncert svojih gojencev. Nastopil bo tudi Slovenec-prijatelj, ki že vrsto let študira klavir. Ni mi do tega, da bi ploskal prijatelju; bolj me zanima, kako se more Slovenec v Gorici uveljaviti v italijanskem okolju. Oziroma, kako nas bo predstavil — nas Slovence — v kolikor lahko govorimo o kaki naši samozavesti.

Tako premišlujem, ko zavijem na koncu Raštela mimo balkona, s katerega je pridigal Trubar, levo navzgor. Pridem v grad precej pred pričetkom koncerta. Ozrem se naokrog. Sonce je komaj utonilo za Kalvarijo. Na severu se še svetlika pod vrhom Krna. Na jugu je Kras zaspal v megleno noč. Pod mano mir, mesto Gorica.

Koncert se bo začel. V dvorani opazim nekaj poznanih oseb, ljubitelje glasbe. Razveseli me pogled na polno zasedeno dvorano. Kaj takega ne doživim vsak dan v Gorici, vsaj v italijanskih krogih ne vedno. Orkester sestavlja osemnajst članov, ki se prav dobro predstavijo.

Med odmorom stopim na zrak. Na dvorišču se zaletim v skupino ljudi, ki buli v televizijski aparat; nogometna tekma: Ajax-Inter. Nekaj se mi zamegli: le kaj ima opraviti Mazzola z Bachom?

Po prvi točki v drugem delu zazveni Bachov koncert za dva klavirja in orkester. Prijatelj igra gotovo, suvereno. Znanec, ki sedi ob meni in ne pozna mojega prijatelja, mi pravi: »Tisti plavalasec ne more biti nič drugega kot Slovenec.« Sele ko stopiva ven, mu odgovorim pritrdilno. Svoje prepričanje podpre z ugotovitvijo, da je klavir zabrnol bolj jasno in mogočno pod slovensko roko. Spustiva se po stopnicah proti Travniku in se zapredeva v pogovor o tem, kakšne perspektive se odpirajo Slovincu, ki študira klavir v Gorici.

***

V goriški stolnici je maša ob 10. obletnici smrti prof. Mirka Fileja. Zbor »Lojze Bratuž«, ki ga je pokojni profesor vodil vrsto let, se mu častno pokloni. Spominjam se profesorja, kako je pripravljaj združene zборе za nastop ob otvoritvi Katoliškega doma. Takrat sem pel prvič in zadnjič pod njegovim vodstvom. Kakšen glasbeni genij! Ni mogoče ga pozabiti. Med mlajšimi so le redki tisti, ki so ga poznali. Nekateri so o njem samo nekaj slišali.

Ob desetletnici njegove smrti bi si želel, da bi se v Gorici izdala knjiga o profesorju Fileju kot človeku, kot glasbeniku. Z izdajo njegovega opusa bi obogatili slovensko glasbeno literaturo. Goriška Mohorjeva družba bi bila najbolj poklicana za to; ob koncu leta bi lahko dala naši skupnosti edinstven biser, skupno z mohorjevskami.

V Gorici so živeli in ustvarjali glasbeniki kot Doktorič, Komel, Bratuž, Jakončič, Filej. Mlajši rod jih ne pozna dosti. Tisti, ki bodo prišli za nami, ne bodo sploh vedeli zanje. Slovenska zgodovina pa jih ne sme pozabiti. Zakaj bi zamujali priložnosti? Vključimo jih v našo preteklost: z vsem spoštovanjem in častjo, v trajen spomin.

TINE VALENTIC

Praznik sv. R. Telesa v Ohridu

Iz Ohrida, ob istoimenskem jezeru v Makedoniji, kjer je dušni pastir za katoličane goriški rojak msgr. Branko Dorčič, smo prejeli poročilo o srečanju slovenskih izletnikov iz Italije z omenjenim duhovnikom na praznik sv. R. Telesa 1. junija. Potovanje je organiziral »Primorski dnevnik«. Poseben »vlak prijateljstva« je ponesel okrog 400 naših rojakov s Tržaškega in Goriškega v Skopje, od koder so nato obiskovali z avtobusi zanimive kraje v Makedoniji. 1. junija naj bi se ustavili tudi v Ohridu.

O njih prihodu je bil iz časopisa poučen tudi msgr. Dorčič. Ena skupina Slovencev je imela 1. junija kosilo v Palace hotelu. Nekoliko v zadregi je stopil msgr. Dorčič mednje, da jih pozdravi in povabi k večerni maši. Sprejeli so ga prav prisrčno. Rekel jim je, da čeprav je imel ob 5^h popoldne redno mašo, da bi zanj maševal še enkrat ob sedmih zvečer, če jih bo prišlo vsaj dvajset. Kljub utrujenosti so mnogi obljubili priti.

Z zanimanjem je msgr. Dorčič pričakoval, kako bo zvečer, ko naj bi prišli Slovinci. Ker je na razočaranja že navajen, je bil tem bolj presenečen, da se je kapela čisto napolnila, kar se le redkokrat zgodi. Slovinci so navdušeno peli in tudi vsi obhajili je bilo precej. To je msgr. Dorčiča še posebej iznenadilo. Naslednje jutro so se nekateri od izletnikov še enkrat ogledali in izrazili obžalovanje, da niso bili prejšnji dan o maši obveščeni.

BESEDE ŽIVLJENJA

»Kdor bo mene priznal pred ljudmi, ga bom tudi jaz priznal pred svojim Očetom« (Mt 10, 32).

Vera v Boga ni lahka zadeva. Krščanstvo ni za mevže in slabiče. Prvi kristjani so bili mučenci, priče, ki so pričevali s svojim življenjem!

Danes nočejo mučencev, hočejo odpadnikov in asimilirancev.

Kolikokrat neznačajno klonemo! Za dober zaslužek, kaj vse zatajimo! Vero, peščenost, narodnost...

Kakor je žalostno versko odpadništvo, tako je narodna mlačnost neznačajnost, znak klavnega slabija in razklane osebnosti.

Molimo za versko doslednost in za narodno zvestobo!

Z. I.

Prisrčna akademija v Gorici

Marijina družba z nekaj drugimi mladinskimi skupinami v Gorici je vpeljala navado, da ima na drugo nedeljo v juniju v Katoliškem domu svojo lastno akademijo. Ta pomeni na eni strani zaključek kulturnega in vzgojnega dela v preteklem šolskem letu, na drugi strani pa je nekak obračun o tem, kar se je med preteklo sezono naredilo. Zato je ta akademija res »goriška« v polnem pomenu besede.

Tako je bilo tudi v nedeljo 11. junija. To je v uvodnih besedah poudarila napovedovalka akademičarka Marilka Koršič. Zatem se je razvil bogat in pester spored, ki je trajal polni dve uri. Pri tem velja posebej poudariti, da je pri njem sodelovala res sama mladina.

Začel je mladinski pevski zbor, ki ga vodi učitelj Ivan Bolčina. O tem zboru je napovedovalka rekla: Raste tako številčno kot kvaliteto iz leta v leto. O tem smo se na akademiji vsi prepričali. Zbor je izvajal pet pesmi, ki so bile vse dognane v izvedbi in živahne v podajanju. Svoj nastop je zaključil s Filejevo Mi ptička zapoje. Pri tej pesmi je napovedovalka poudarila, da je bila izvajana pred desetimi leti pri zadnjem šolskem nastopu, ki ga je prof. Filej pripravil, a ne več vodil, saj je prav isti dan umrl.

O tem mladinskem pevskem zboru, ki je zadnja pridobitev v Gorici, naj povevmo, da je povezan s slovenskim krščanskim občestvom v Gorici, saj nastopa pri slovenski maši na Placuti vsako prvo nedeljo v mesecu, vadi pa vsak četrtek. Redne vaje pod strokovnim vodstvom I. Bolčina in s. Rafaela se zboru poznajo, ker ga brez strahu smemo šteti med naše najboljše mladinske zборе, ki zmorejo tudi triglasno in štiriglasno petje.

Za nastopom mladinskega zbora je učiteljica Mariza Perat povedala navzokrog nekaj vzgojnih misli za sedanji čas. Bila je kratka, a zato njena beseda tem bolj učinkovita.

Sledil je balet »Vitava« češkega skladatelja Smetane, ki ga je izvajalo šest mladih deklic iz osnovne in srednje šole (Kristina, Rita, Ludka, Tatjana, Anica in Lucija). Te so v nadaljevanju programa izvajale še dva baleta, »Campanella« skladatelja Liszta in »Ob lepi modri Donavi«, pri katerih nastopa kot glavna baletka Nataša Sirk. Ta baletna skupina je nastopila prvič lani in nas presenetila z novo vrstjo odrske umetnosti, ki je nismo bili vajeni. Zato je lani občinstvo ostalo nekoliko iznenadeno in precej zadržano. Letos je bilo drugače. Po lanskem poskusu so gledalci letos čakali, kaj jim bodo lepega pokazale naše »balerine«. In niso bili razočarani. Predvsem so bili vsi trije baleti zelo dobro naštudirani in obleke primerno prikrojene. Poleg tega je publika že bolj dozvetna tudi za baletno umetnost, kjer je vse le glasba, gib človeškega telesa in pa igra luči.

Ko govorimo o baletni skupini v Gorici, naj povem, da jo je ustanovila in jo vodi Nataša Sirk, dijakinja slovenskega 1. liceja. Nataša ima izredno veselje za baletno umetnost in, ko se sama še uči, že poučuje tudi druge. Dobila je dobre učenke, ki so se že veliko naučile.

Pri akademiji smo videli še prizor Ob kapelici, ki je vzlet iz slovenskega vaškega življenja. V drugem delu so naše študentke podale še prizor, oziroma recital, kateri je po vsebini globoko razmišljanje o sodobnem človeštvu, ki ga simbolizirajo najprej izraelske sužnje, nato pa delavka, zdravica itd. Njih pesimističnim pogledom na svet in življenje odgovarja dekle, ki se sklicuje na p. Kolbeja, številko 16.388 v nemškem kazenskem taborišču.

Z njegovimi besedami in z njegovim zgledom podira pesimizem in obup ter vodi k optimizmu.

Važen prispevek je na akademiji nudil mladinski zbor Marijine družbe. Ta zbor že precej poznamo in tudi to pot ni zatajil v izvedbi svojega programa. Da bo poročilo popolno, naj omenim, da je Ileana Sirk zaigrala dva dovolj težka komada na klavir.

***

Akademija je za nami, za nami je devetmesečno tiho delo na sestankih in pri pevskih ter drugih vajah. Mladina se pripravlja, da pojde na počitnice. Njej in vsem, ki se z njo trudijo, želimo, da bi te bile bogate in da bi se jeseni vsi vrnili k delu v šoli in izven šole na sestankih in pri vajah.

K. H.

Robidnice

VII.

V »Primorskem dnevniku« se od časa do časa pojavi kak članek, katerega namen je samo zlobno namigovanje in očitanje tega ali onega osebam ali organizacijam nekomunističnega mišljenja.

Taki članki ne prispevajo k reševanju naših vprašanj, begajo našo javnost z neutemeljenimi trditvami ter dokazujejo, da jih sestavljajo ljudje, ki mislijo, da imajo edini pravico govoriti in odločati o vsem.

V nedeljo 18. junija se eden takih člankov v »Primorskem dnevniku« zaletava v nekatere slovenske predstavnike, kakor da bi se bili ti potegovali za premestitev slovenskega otroškega vrtca in slovenske osnovne šole v ulici Randaccio na drugo mesto.

Boljše bi bil storil pisec članka, ko bi bil osebno imenoval tiste predstavnike in jim tako dal možnost za primeren odgovor. Tega se prav gotovo boji. Povedati vemo namreč, da se noben predstavnik slovenskega demokratičnega tabora ni potegoval za omenjeno premestitev.

»Primorski dnevnik« je pred kratkim na dolgo in široko poročal o akciji za dodelitev četrtega in petega tečaja slovenski trgovski šoli, je pa samo bežno povedal, da je upravni svet te slovenske šole že konec maja poslal na pristojna mesta prošnjo za te tečaje. Razumemo, da piscu ni po godu, da so v upravnem svetu kar širje slovenski demokrati in en sam italijanski socialist slovenskega porekla.

Sklepati tudi smemo, da pisec takih člankov v »Primorskem dnevniku« še vedno preboreva volilni neuspeh, toda zani prav gotovo niso krivi slovenski demokrati!...

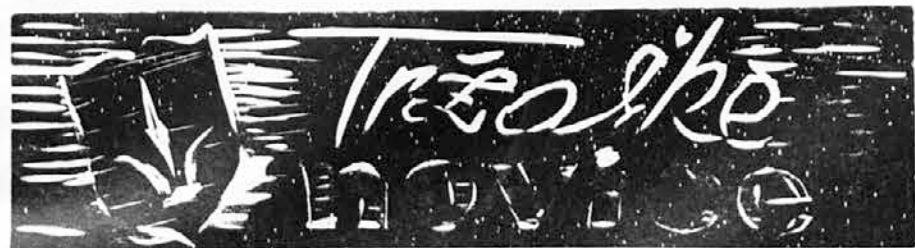
Pred časom se je »Primorski dnevnik« pritoževal, da morajo zemljo za industrijsko področje, za tovarno središče in za druge javne potrebe žrtvovati le slovenski kmetje in celo po nizki ceni. To je prav; pozabil pa je povedati, da so prav levčarske stranke tiste, ki se brezobzirno potegujejo celo za razlastitev zemlje, to se pravi stranke, katere sam »Primorski dnevnik« vedno tako navdušeno zagovarja. Slovenski demokratični predstavniki pa se nasprotno nenehno prizadevajo, da se zemlja odkupi po dogovorni ceni.

Slovenski demokrati pa se potegujejo tudi za to, da bi se industrijsko področje raztegnilo na desno stran Soče, da bi se s tem olajšal pritisk na slovenskega kmeta.

Za danes le toliko, o priložnosti pa kaj več.

Skupina slovenskih demokratov

Letošnji tabor na Repentabru

PREDSTAVA IN PETJE »VIŠARSKEGA ZVONA«

V letošnjem programu repentaborskega tabora se vrača Slovenska prosveta k predstavi, kakor jih je imela nekoč. Izbrala je posebno delo in sicer je to SLOVENSKI SATIR ali Slovenski pevec.

Pisatelj tega dela, prof. Mirko Mahnič, je izbral same narodne pesmi in iz njih sestavil zgodbo o slovenskih ljudeh na travniku, pri poroki in doma po poroki. Župnik pa vse te ljudi spremlja. Ta Slovenski satir je zajet iz Koroške in sloni zato na samih koroških pesmih. Pri igri sodelujejo pevci pod vodstvom Janka Bana; pevci so obenem igralci.

To je en del letošnjega Repentabra. Tudi drugi del predstavlja novost: prišel bo pet »Višarski zvon«, to je pevski zbor Kanalske doline, ki ga vodi kobariški kaplan g. A. Ipavec, nadaljevalec prosvetnega dela pesnika Simona Gregorčiča. Tudi ta zbor poznamo po velikem navdušenju, ki ga je dosegel v Trbižu in zato lahko trdimo, da bo program letošnjega tabora res lep in zanimiv.

Zato rezervirajte čas, da boste prišli v nedeljo 2. julija 1972 na Repentabor. Začetek prireditve ob 17. uri.

Msgr. Natal Silvani - zlatomašnik

V četrtek 29. junija — na praznik sv. Petra in Pavla — bo msgr. Natal Silvani praznoval v Miljah 50-letnico mašniškega posvečenja, 9. julija pa za širšo slovensko javnost v Marijinem svetišču na Vejni. Ze danes mu k temu prazniku čestitamo in mu želimo še obilo božjega blagoslova pri nadaljnjem delu za božjo čast in blagor duš.

Zlatomašnik Silvani je doma iz miljskega področja, kjer tudi sedaj prebiva. Mašniško posvečenje je prejel v Trstu 29. junija 1922. Kakor večino tržaških duhovnikov je tudi njega klicala dolžnost v Istro. Tam je dušnopastirskemu misijonskemu delu posvetil svoje najboljše moči. Od leta 1922 do leta 1950!

Ce se le malo zamislimo v tisto dobo, dobo preganjanja in trpljenja primorskih Slovencev in Hrvatov v Istri, si bomo vsaj nekoliko predstavljali, kaj pomeni preživeti v takih razmerah skoraj trideset let. Njegova službena mesta: Buje, Draguč, Krkavce, Roč, Buzet — bi lahko rekli — so postajale križnega pota na življenjski poti duhovnika Silvanija. Toda tudi največje težave in preganjanje ga niso omajale. Ostal je ves čas zvest vodnik in tolažnik svojega ljudstva.

Leta 1950 je prevzel dušnopastirsko skrb kot župnik na Opčinah in obenem vodstvo openskega dekanata. Tudi tukaj je delal z veliko gorečnostjo med župljani obeh narodnosti. Če pa ni vedno doživel dovolj razumevanja, sta njegovo skrito trpljenje in molitev priklivala nad župnijo še več duhovnih sadov. Dolgo let je bil tudi dekan po raznih dekanijah tržaške škofije: v Keršanu, Buzetu in na Opčinah.

Msgr. Silvani je mož molitve, velik častilec sv. R. Telesa in božje Matere. To svojo ljubezen je skušal in še vedno rad skuša posredovati svojim sobratom, vernikom, Marijinim družbenicam in članicam Vincencijeve konference. Je mož reda in točnosti, odprt za vsako dobro stvar. Prižnica je njegovo razvedrilo, spovednica njegovo veselje.

9. julija bomo praznovali zlatomašnikov prijatelji, znanci, zlasti njegovi bivši farani v Marijinu svetišču na Vejni, da se skupno zahvalimo za vse milosti, ki nam

jih je Bog delil celih petdeset let po molitvi in darovani ljubezni zlatomašnika msgr. Silvanija. Bog naj ga ohrani! še veliko let med nami!

Odkritje Župančičevega kipa v svetoivanski šoli

Ob zaključku šolskega leta osnovne šole pri Sv. Ivanu je bila pomembna slovesnost ob odprtju spomenika pesniku Otonu Župančiču, po katerem se od letošnjega šolskega leta imenuje šola.

Slovesnost je bila zelo lepa, ker so pranje sodelovali predvsem otroci sami, starši in šolske oblasti. Pod vodstvom požrtvovalnih učiteljev so šolarji ljubko predstavili lik slovenskega pesnika potem ko so spregovorili uvodne besede ravnatelj šole, predsednik Zdrženja staršev dr. F. Mljač ter šolski skrbnik prof. P. Fidenzi. Šolarji so tudi ubrano zapeli. Kip pa je blagoslovil g. Peter Sorli.

Prispevke za postavitev kipa so v glavnem darovali starši sami, medtem ko je združenje staršev opravilo veliko dela, tudi prostovoljnega, da se je pobuda uspešno izvedla. Njim gre velika zasluga za to tako kakovostno umetniško delo, s katerim se malokatera šola ponaša. Posebna zahvala gre oblikovalcu kipa akad. prof. Sajovcu, lastniku Društva slovenskih pisateljev in umetniku F. Rotarju, ki je kip ulil v bron. Umetniško izdelavo spomenika pa je odlično opravil arh. Kokorovec. Uspeh te pobude pa je bil predvsem mogoč zaradi plodnega sodelovanja med šolo in domom, med učitelji in starši.

Po uradnem delu sporeda je bila še izredno uspeša akademija učencev vseh razredov šole. Glavna teža sporeda je slovela na Župančičevih delih.

Po končani slovesnosti je sledila še zakuska, katere so se udeležili povabljeni, šolske oblasti, starši, učitelji in učenci.

Dobro obiskani teološki tečaji

Na katoliškem inštitutu za laike v Parizu obiskuje teološke tečaje 355 ljudi. Starost udeležencev je od 20 do 50 let, vendar prevladuje starost od 20 do 30 let. Med udeleženci je skoraj polovica žensk. Teološki tečajji se vršijo na univerzitetni ravni.

MARKO KREMŽAR (12)

SIVI DNEVI

»Kaj še čakate?«
 »Si pozabil na povelje?«
 »Ga bova sledila, zdaj, na noč?«
 Ni odgovoril. Gledal je v smer, kjer je izginil kurir.
 Med grmovjem in gozdom na pobočju je bila majčkna jasa.
 Fant je videl, kaj čaka tovariš. Ne da bi mislil, kaj dela, je tudi sam segel po orožju.
 Na svetlem ozadju se je prikazala postava. Človek je z dolgimi koraki hitel preko jase.
 Se dvajset metrov in bo v gozdu in spet se bo zgrnilo nad njim... Se minuto, pa bodo prenehale sanje. Čutil je v sebi nekaj čuden mir. Tisti hip, ko je stopil v hišo, ko je začutil, da je doma, ga je obšel. Dobro mu je delo. Zavedel se je, da bo zdaj spet konec miru, konec, da le pade nanj črna senca gozda.

Skedenj

Imeli smo dva važna kulturna dogodka, ki ju z veseljem beležimo. V četrtek 15. junija je bila v kino dvorani skupna prireditev osnovnih šol Skedenja, Sv. Ane in iz ulice sv. Frančiška, v nedeljo pa so nastopili v Domu Mačkoljani.

Za prvo prireditev so poskrbele učiteljice vseh treh šol. Otroci so nastopili s prizorčki, deklamacijami in petjem. Za prisrčen uvod k prireditvi so poskrbeli otroci škedenjskega vrta s kar 20-minutnim sporedom. S svojo spontanostjo in prisrčnostjo so takoj razvedrili občinstvo. Beseda pohvale velja vsem učiteljicam in nastopajočim otrokom, ki so pripravili staršem in prijateljem mladine dve uri pestrega in bogatega sporeda. Dvorana je bila nabito polna. Glavni govor je imela ga. Duša Kosmina, učiteljica na šoli v ulici sv. Frančiška. Ob koncu so nastopili združeni otroci vseh šol in zapeli vrsto otroških pesmi.

Šola je na ta način zopet združila lepo število ljudi iz raznih krajev, predvsem starše ter tako vllila novo navdušenje za bodoče delo otrokom, staršem in učiteljem.

Mačkoljani, ki so prvič nastopili izven svoje vasi s samostojnim celovečernim sporedom, so napravili na poslušalce najboljše vtis. To velja za mešani pevski zbor, za otroški zbor kakor tudi za mlade harmonikarje. Ze dolgo niso pevci tako zbrano in prepričljivo zapeli kot tokrat. S to prireditvijo so pravzaprav Mačkoljani odkrili same sebe in svoje možnosti. Učiteljica Ljuba Smotlak se je predstavila z dobro pripravljenim otroškim zborom in s posrečeno izbiro pesmi. Mladi harmonikarji so pokazali, da se učijo z marljivostjo in vztrajnostjo. Glasbena skupina Mačkoljanov je dosegla tako višino, da se lahko predstavi na vsakem odru in bo brez dvoma zadovoljila tudi zahtevnega poslušalca.

★

Sola Gropada-Padriče vabi na proslavo ob poimenovanju šole po pesniku Karlu Destovniku-Kajuhu, ki bo v nedeljo 25. t.m. ob 17.30. Istega dne bo odprta razstava ročnih del in risb.

★

SLOVENSKA TELEVIZIJA

Spored od 25. junija do 1. julija 1972

Nedelja: 9.40 Po domače z ansamblom Mihe Dovžana. 11.00 Otroška matineja. 11.50 Mestece Peyton. 18.10 Elizabeta I. 19.30 Filmska burleska.

Ponedeljek: 17.40 Lutkovni film in risanke. 18.20 Semjski film. 18.50 Kulturni magazin. 19.15 Pesem z Dunaja. 20.30 Zadnji lajnar, drama. 22.00 Dunajski kabaret.

Torek: 17.45 Otroške pesmi. 18.30 Od zore do mraka. 19.00 Oddaja iz cikla »Možganje«. 19.20 Poklic oblikovalca. 20.35 Izgubljenec, amer. film. 22.55 Stari mojstri: Ivana Kobilica.

Sreda: 17.50 Sebastijan in Mary Morgan. 18.30 Jazz na ekranu. 19.05 Na sedmi stezi. 20.30 Kronika vaškega pokopališča. 21.15 Mi med seboj.

Četrtek: 17.45 Trije kačji pastirji. 18.30 Boj za obstanek. 19.00 Na lovu za srečo. 20.30 Četrtekovi razgledi. 21.20 Bos skozi pekel, jap. nadalj. 22.10 B. Martinu: Zenitev, opera.

Petek: 17.30 Trapollo HH 33. 18.20 Obisk iz Italije. 18.40 Cesta in mi. 19.00 Mestece Peyton. 20.35 Helena in možje, franc. film. 22.10 Pokal pevcev - posnetek.

Sobota: 17.40 Po domače s Henčkom in njegovimi fanti. 18.25 Disneyev svet. 19.20 Usodno nebo, 1. oddaja. 20.30 Melodije Istre in Kvarnerja. 22.00 Tekmeca, film.

ni zganil nihče. Srečo je že mislil, da so tovariši pospali. Celo Aleš ob oknu je slonel, kakor da bi stoje spal.

Se bolje, saj itak ne bi razumeli.
 »No, in?« Alešev glas je bil posmehljiv.
 »Zakaj nisi te storije povedal onim rdečkarjem, ki so te sodili, morda bi dobil namesto obsodbe zlato medaljo!«

»Molči, Aleš!« Filip je opominjal kakor potrpečljiv oče otroka. »Molči, Aleš. Srečo je povedal zgodbo. Če ti je všeč, prav, če ne, pa Bog pomagaj, a nimaš pravice, da zbadaš.«

»Poslušaj, starešina. Vse lepo in prav, a ne vem, zakaj nam pride na dan s takimi storijami. Če bi bil ti, poba, v moji četi, bi ti slaba predla. Ni čudno, da smo, kjer smo, če smo imeli take vojake.«

»No, no, Aleš, saj je bilo vse skupaj le zgodba, zanimiva zgodba,« je miril kaplan Ciril.

»Vraga, to je bilo eno Srečovih junastev. — Le zakaj nisi šel k njim, če so ti tako pri srcu!«

Srečo se vse do zdaj ni oglasil. Molčal je, pogreznjen v svojem kotu, da ni nihče vedel, ali so ga Aleševe besede zadele ali

Praznik špargljev 1972

Z nastopom pevskih zborov se je 18. junija zaključil že tradicionalni praznik špargljev v Standrežu, ki ga prirejajo domača društva: PD »Standrež«, Kmečko društvo in PD »O. Zupančič«. Na koncertu je nastopilo osem zborov, od katerih kar trije iz Standreža. Koncert se je začel z mladinskim zborom »Standrež, ki se je predstavil v številni zasedbi in v lepih narodnih nošah. Zbor je pod vodstvom Elvire Chiabai zapel tri narodne, s katerimi je žel priznanje številnega občinstva.

Moški zbor »Zarja« iz Bilj se je letos prvič udeležil tega praznovanja in uspešno nastopil pod vodstvom Davida Mozetiča. Sledil je moški zbor »Miren«, ki ga vodi Anton Klančič in zbor »Fantje izpod Gmades« pod vodstvom I. Kralja. Nastop domačega zbora »Standrež« pod vodstvom Ivana Bolčine je popestril program, saj je bil edini mešani med ostalimi moškimi zbori. Sledili so še zbori »Mirko Filej« pod vodstvom Zdravka Klanjščka, moški zbor »Oton Zupančič« iz Standreža in zbor »Jadran« iz Vrtojbe. Oba sta nastopila pod vodstvom Cirila Siliča.

Napovedovala sta Majda Zavadlav in Miloš Tabaj.

Najbolj posrečeni del praznovanja je bil sobotni nastop dramske skupine PD »Standrež«, ki je za to priložnost naštudiral pravljico veseloigro »Hodl de Bodl ali Dve vedri vode« v režiji Aleksija Pregarca. Igra predstavlja novost za našo publiko in je ob krstni predstavi doživela velik uspeh. O igri samo poročamo na drugem mestu.

Začetna večera praznovanja sta obsegala nastop godbe na pihala z Vogrskega, ki je odprla praznovanje s pohodom po vasi in nato izvajala pod vodstvom Franca Žižmonda lep enourni koncert. Sledil je recital »Naša Brda« v izvedbi članov PD »Oton Zupančič«. Dramska skupina istega društva naj bi v nedeljo 11. junija nastopila z igro »Razbiti vrč«, a je zaradi odsotnosti nekaterih igralcev v zadnjem trenutku odpovedala predstavo, kar je seveda vzbudilo med občinstvom precej nevolje.

Poleg bogatega kulturnega programa je pripravljali odbor poskrbel za srečolov s številnimi dobitki ter postregel s pristno domačo kapljico in z okusnimi klobasami. Ves čas praznovanja so bili na voljo tudi šparglji.

Z GORIŠKEGA

Poroka

Preteklo nedeljo 18. junija sta se v cerkvi sv. Ivana v Gorici poročila dr. Jožko Bednarik in dr. Klavdija Vončina, oba profesorja. Ob obilni udeležbi sorodnikov s tostran in onstran meje, znanec in prijatelj je poročno sv. mašo daroval upravitelj cerkve sv. Ivana dr. Franc Močnik. Mlademu paru želimo tudi mi obilo božjega blagoslova na skupni življenjski poti.

Podgora

V naši farni skupnosti se pripravljamo, da proslavimo 25-letnico mašništva g. Hilarija Brezigarja, in na naš poletni praznik, ki ga bomo letos imenovali tudi Praznik štrukljev.

G. Hilarij Brezigar, domačin iz Podgore, je sedaj župnik v Mariano. V nedeljo 2. julija pa pride v rojstno faro se zahvalit Bogu za duhovniški poklic, ki ga opravlja

ne. Filip se je bal, da bo fant vsak hip plamil v jok. Začutil se je, ko je slišal, da se je oglasil popolnoma mirno:

»Morda imate prav, Aleš, morda pa tudi ne. Kar se tiče zgodbe, je res, da ni izmišljena, v ostalem se pa motite, ali bolje ne razumete. Vse drugo je nevažno, vse, razen končnega vprašanja, ki me mori od tedaj pa vse do danes. Ali sem ravnal prav ali napak?«

Posebno zadnje tedne, ko sam stojim — morda — verjetno — pred smrtjo, občutim vprašanje še bolj živo, globlje.

Kasneje sem bil na nešteto pohodih, zasedah, spopadih in boj je postal del vsakdanjosti in smrt neizogibna posledica boja. Navdil sem se na vse in če sem se kdaj spomnil na svojo prvo sasedo, mi je bilo neprijetno — da, skoraj sram me je bilo. Dogodek mi je za čas izginil iz spomina.

Sele tukaj — v tej celici — med vami so mi ponovno oživel spomini na one prve dni. In kar je najbolj čudno, ne vem, resnično ne vem, ali naj se tega svojega dejanja sramujem ali naj bom nanj ponosen. Vsak dan preiščujem, pa si ne

že 25 let. Ob deseti uri bo slovesna peta sv. maša.

Na predvečer, to je v soboto 1. julija pa se bo pričel naš poletni praznik. Zvečer ob 21. uri bo PD »Standrež« uprizorilo igro »Hodl de Bodl ali Dve vedri vode«, ki je toliko uspeha in odobravanja žela pred dnevi v Standrežu.

Naslednji dan ob 18. uri pa bo nastop šolskih otrok in dve uri zdrave zabave ob zvokih ansambla »Veseli planšarji«, ki jih vodi Janez Jeršinovec. Ves čas pa bo deloval dobro založen buffet s tipičnimi domačimi štruklji, po katerih bo tudi praznik dobil ime; ne bo manjkala pristna kapljica iz Levpuškove kleti in piščanci ter klobase. Bo torej; za vsakogar nekaj!

Sovodnje - Nekaj kronike

Zivljenje v sovodnjski župniji je bilo v mesecu juniju izredno bogato na raznih veselih dogodkih. Začelo se je prvo nedeljo v juniju, ki je bil popoldne krst štirikih otrok. Za naše vasi je to dvakrat vesel dogodek, saj vemo, da je precej malo rojstev in krstov med našimi ljudmi. Ta dan je bila po vasi tudi nabirka za popravilo cerkvenih orgel.

Prvo sv. obhajilo. Naslednjo nedeljo 11. junija je bilo prvo sv. obhajilo. Pristopilo je osem otrok, skoro vsi iz 3. razreda osnovne šole. Skofijsko navodilo namreč priporoča, naj k prvemu sv. obhajilu gre do otroci, ko so že nekoliko odrasli in jih je lažje pripraviti. Tretji razred osnovne šole je pri nas verjetno najbolj idealen čas za to. Zaradi tega so bili otroci lepo pripravljani in so pri maši uspešno sodelovali z molitvami in petjem. Pri tem ima zaslugo tudi domače učiteljstvo, ki je pomagalo tako pri pripravi petja kot tudi v cerkvi. Seveda je po sv. maši in sv. obhajilu bilo tudi srečanje v župnišču pri pogrnjeni mizi in pri fotografu. To so sicer človeške stvari, a vendar po svoje pomagajo, da se razpletejo prijateljske vezi med otroci, starši in njih vzgojitelji.

Solska prireditve. Zadnji dan pouka, to je v torek 13. junija, je bila na šoli zaključna šolska prireditev. Otroci in učiteljstvo so upali, da bodo lahko nastopili na odru v novem prosvetnem domu. Toda tega niso mogli še dokončati, zato je šolska prireditev morala biti v večji šolski sobi. Otroci so nastopili s številnimi točkami, ki so obsegale petje, deklamacije, prizore. Dokazali so, da se učijo tudi italijanščino in zato so bile nekatere recitacije v italijanščini. Program je bil pester, bogat, tako da je trajal poldrugo uro. Škoda, da so bile navzoče samo nekatere matere in nekaj srednješolcev. Predstavo je obiskal tudi šolski nadzornik dr. Brešan. Vsekakor bi nastop šolskih otrok zaslužil kak boljši prostor in bolj številno občinstvo. V zvezi s prireditvijo so na šoli imeli tudi razstavo risb in ročnih del.

Število nezasedenih župnij narašča

Po zadnjih podatkih je po vsem svetu 190.000 župnij. Ena petina od teh župnij nima lastnega duhovnika. Največje število župnij brez lastnega duhovnika je v Evropi in sicer 35.802. Pogosto gre za župnije v goratih predelih, odkoder so se številni ljudje izselili ali v mesto ali v ravnino. Za preostale ljudi pa je premalo duhovnikov na voljo in tako v duhovnem oziru skrbi zanje župnik kakšne sosednje župnije Takih primerov je samo v Italiji na tisoče.

vem odgovora.«

Vsi, celo Aleš, so zaslutili, da je bila zgodba več kakor sama povest, da je bila nekaka čudna spoved, ki ji nihče ni znal razbrati pravega smisla.

Se Ciril, duhovnik, ni vedel, kaj naj reče. Ko bi se fant obtožil zločina — da, a tako...!

Pa je vendar poizkusil: »Glej, Srečo,« je pričel, »vsi smo razburjeni, v negotovosti živimo in v takem stanju ne vidimo življenja v pravi luči. Ti, na primer, vidiš težave tam, kjer jih ni. Bil si mlad fant in grozota revolucije te je pretresla. Za idealno naravo je bil stik z realnostjo presurov...«

»Gospod Ciril, tu ne gre za psihologijo, ne za analizo, ne za spoved ali odpustanje. Mar ne vidite, da je vse skupaj eno veliko vprašanje: če sem storil prav, ko sem streljal previsoko, potem nisem delal prav vsa naslednja leta, če pa tedaj moje ravnanje ni bilo pravilno, zakaj pa zdaj, kadar me obide strah pred smrtjo, najdem mir, vsaj malo miru, v spominu na to svojo, recimo — nedoslednost?«

(se nadaljuje)

Perosijev koncert na Travniku

V petek 16. junija je bil v cerkvi sv. Ignacija, pod okriljem mestne ustanove EMAC, vokalno-instrumentalni koncert v počastitev stoletnice rojstva velikega cerkvenega skladatelja Lorenza Perosija. Orkester in zbor gledališča Verdi iz Trsta sta izvajala kantato »Stabat Mater« in oratorij »Transitus animae«. Pri izvedbi so sodelovali tudi vokalni solisti. Dirigiral je Luigi Toffolo. Koncert je izklesano predstavil dve veliki deli religiozne glasbe tega sodobnega skladatelja, ki je ostal zvest izročilu, obenem pa iskal primeren izraz za našo dobo, čeprav oddaljen od vsakega pretiranega modernizma. Skoda le, da se je koncerta udeležilo zelo skromno število udeležencev, saj bi gotovo zaslužil vsaj dostojno število obiskovalcev. Napolnjena z glasbeno občutljivim občinstvom pa je bila pred dobrimi desetimi dnevi svetogorska bazilika ob koncertu orkestrskih umetnikov Slovenije, pod vodstvom dirigenta Antona Nanuta ter organista Huberta Berganta in klarinetista Cavalierija. Izvajali so skladbe Händla, Vivaldija, Messiaena, Regerja i. dr.

Romanje v Drežnico

V mesecu juniju častimo še na poseben način Srce Jezusovo. Zato organizira Apostolstvo molitve v Gorici vsako leto ta mesec romanje v božjepotno cerkev Srca Jezusovega v Drežnico pod Krnom. Naši ljudje se tega romanja radi udeležujejo. Dokaz temu je bil polno zaseden avtobus, na katerem že pred nekaj tedni ni bilo moč dobiti prostega sedea.

Po sobotnem nalivu je 18. junija nastopila sončna nedelja. V pristornem svetišču se je nabralo vernikov kot malokdaj. Iz Tolmina je g. župnik Strancar pripeljal sedem avtobusov romarjev, goriški je bil osmi. Mogočno je bilo darovanje za cerkev, prav tako tudi sv. obhajilo, saj so ga prejel skoraj vsi navzoči. Sv. mašo je opravil domači župnik Stanko Ipavec, pridigal je Jože Jurak iz Gorice, na koncu pa so vsi prisotni opravili pred Najsvetjšim posvetilno molitev.

Nato so se romarji razšli: tisti iz Tolmi-

na so nadaljevali pot na Staro goro pri Čedadu, goriški pa proti Idriji, kjer jih je čakalo v gostišču »Nebesa« kosilo z značnimi idrijskimi žlikrofi. Vsi so tudi obiskali moderno cerkev, ki se ji je zadnje redne pridružil prav tako moderno župnišče.

V tej cerkvi bo na praznik sv. Petra in Pavla 29. junija škof dr. Janez Jenko posvetil 8 novomašnikov iz koprške administrature. Dva sta iz Idrije oz. Spodnje Idrije, zato bosta dve nedelji zapored tam dve novi maši. Pa tudi Drežnica bo imela letos novomašnika.

Iz Idrije so goriški romarji odšli preko Črnega vrha na Otlico, kjer so obiskali grob pok. duhovnika Jožeta Vidmarja in pomolili za pokoj njegove duše. Ob zahajajočem soncu jih je avtobus ponesele skozi skrivnostni Trnovski gozd na Lokve, kjer so se še enkrat ustavili, uživali sveži zrak in prirodno lepoto kraja, o mraku pa odrinili proti Gorici, kamor so se vrnili polni zadovoljstva, saj jim je ves dan nudil vrsto lepih in globokih doživetij.

—jk

Retrospektivna razstava

Lojzeta Špacala v Kromberku

V soboto 17. junija so v Goriškem muzeju, ki ima svoje prostore v kromberškem gradu, odprli retrospektivno razstavo tržaškega umetnika Lojzeta Špacala.

Otvoritev so se udeležili predstavniki najvišjih političnih in upravnih oblasti med njimi novogoriški župan Simac, župan iz Gorice De Simone, poslanec Joža Vilfan, pisatelja Ciril Kosmač in Boris Pahor.

Govorila sta Vilfan in Simac, ki sta poudarila vlogo, ki jo Nova Gorica vedno bolj zavzema v slovenskem kulturnem prostoru kot pomembno kulturno središče. Namen razstave je prikazati razvoj Špacalove umetnosti od začetkov do danes (1937-1972). V ta namen so zbrali in razstavili posebno veliko število grafik in tapiserij. Prireditelji so za to priložnost pripravili obširen in lep katalog. Razstava bo odprta do oktobra.

Skupno tržaško-goriško romanje od poned. 3. do petka 7. julija

V ponedeljek 3. julija bo odpotovalo na vsakoletno skupno romanje okrog 430 udeležencev s Tržaškega in z Goriškega. Cilj letošnjega romanja je največja avstrijska Marijina božja pot Mariazell ter Sv. Hema na Krki, ogledali pa si bomo tudi Dunaj in bližnje okolice. Devet avtobusov bo odpeljalo vse romarje iz posameznih krajev in sicer ob 6. uri, le iz Gorice je odhod goriške skupine ob 6.30 s Travnika.

Letos potujemo skupno že 23. leto, zato se zahvaljujemo vsem udeležencem za zaupanje in vztrajnost. Pred odhodom bi radi dali še nekaj navodil.

Kot običajno smo pripravili posebno knjižico, kjer je zapisan spored, razlaga poti ter to, kar je potrebno za skupno pot. Prehrana bo poskrbljena od kosila prvega dne do večerje zadnjega dne. Vrnemo se v petek 7. julija okrog polnoči. Avtobusi bodo pripeljali udeležence na izhodne točke.

Seveda nam nihče ne pozabi osebnih dokumentov: veljavno osebno izkaznico ali potni list. Poskrbite za šilinge že doma, saj bodo potrebni že prvi dan in ne bo časa za zamenjavo po poti. Na prtljaji naj bo na vidnem mestu zapisano vaše ime, da ne bo neprijetnih zamenjav.

Vsak avtobus ima posebno številko, imel bo svojega vodjo, na katerega se boste lahko obračali v primeru potrebe. Za vodstvo romanja skrbijo gg. Dušan Jakomin, Marij Gerdol, Stanko Zorko, Albert Miklavec, Jože Kunčič, za Gorico pa Jože Jurak.

Pojdimo na pot kot verni ljudje, pripravljivi, da z vedrostjo sprejmemo vsako nevesočnost, pripravljivi za medsebojno pomoč in z veselo potrpežljivostjo.

Pred odhodom preberite romarsko knjižico, morebitno pošto pa pošljite med romanjem na naslov: Vodstvo slovenskega romanja, Hotel Weisser Hahn, Josephstadterstrasse 22, Wien VIII, tel. 423648.

Šolski uspehi v Gorici

Klasični licej

4. gimnazija: Izdelali so: Antoni Loredana, Devetak Karel, Monti Onorina, Nanut Ksaverij, Petejan Marko. En dijak ima popravne izpite.

5. gimnazija: Fergolia Gabrijel, Gergolet Viljem, Koršič Iva, Rustja Milena, Sirk Nataša, Tomsič Andreina in Klanjšček Katarina. Trije imajo popravne izpite.

1. licej: Čevdek Fabij, Cijan Marijan, Cotič Savina, Sirk Ileana. Eden ima popravne izpite.

2. licej: Dornik Hariet, Marvin Diego, Rojcek Marko. Eden ima popravne izpite. Učiteljske

1. razred: Beuciar Silvan, Bukovec Adrijana, Calligaris Antonieta, Gergolet Marija, Klanjšček Aleksandra, Lavrenčič Rozana, Okroglič Vanda. Trije imajo popravne izpite, štirje dijaki pa bodo morali razred ponavljati.

2. razred: Jerkič Marija, Nanut Loredana in Srebrnič Terezika.

3. razred: Cont Tamara, Nanut Karel. Trgovska šola

1. razred: Devetak Irena, Gergolet Lujza, Lavrenčič Lauretta, Marega Nives, Marusič Marija, Marusič Patricija, Mikulus Franka, Močnik Maura, Pelicon Anamarija, Stekar Milena, Radetti Klavdij, Zorzut Rudi, Škorjanc Stanislav. Eden ima popravne izpite, dva bosta morala razred ponavljati.

2. razred: Bensa Eliana, Devetak Nada, Gergolet Liviana, Marusič Elvija, Miculus Loretta, Paoletti Eda, Princi Marija Magdalena. Štirje imajo popravne izpite, en dijak bo moral razred ponavljati.

ZA KMETOVALCE

Kandidati Zveze neposrednih obdelovalcev za kmečko bolniško blagajno

Za volitve upravnega odbora kmečke bolniške blagajne v Trstu je Zveza neposrednih obdelovalcev predlagala sledečo listo, ki nosi številko 1:

Dr. LEGISA Dragomir - Devjin
BORTOLIN Luigi - Lazaret (Milje)
KUTIN Ivan - Fernetiči (Repentabor)
PESSINA-KOSIR Lilijana - Sosljan (Devjin-Nabrežina)

TUL Josip - Mačkolje (Dolina)
REGENT Ivan - Prosek (Trst)
CEHOVIN Ivan - Kolonkovec (Trst)
ZAHAR Bruno - Boršt (Dolina)
STOLFA Srečko - Salež (Zgonik)
LUPINC Danilo - Praprot (Devjin-Nabrež.)
GOJCA Edvard - Gropada (Trst)

Nadzorniki:
PETAROS Glavko - Zabrežec (Dolina)
Dr. MEZGEC Karlo - Bazovica (Trst)

Listo se voli tako, da se v glasovnici prečrta številko 1.

RADIO TRST A

Poročila: 7.15 (samo ob delavnikih), 8.15, 11.30 (samo ob delavnikih), 13.15, 14.15, 17.15 (samo ob delavnikih), 20.15 in 23.15.

Dejstva in mnenja: 14.30 (samo ob delavnikih).

Sport: (dnevno) ob 20.00 uri.

Spored od 25. junija do 1. julija 1972

Nedelja: 9.00 Sv. maša iz župne cerkve v Rojanu. 9.45 Brahms: Sonata za violino. 10.15 Poslušali boste. 11.15 Mladinski oder: »Čudežna cvetka«. 12.00 Nabožna glasba. 12.15 Vera in naš čas. 12.30 Naša gospa. 13.00 Kdo, kdaj, zakaj... 15.45 Jaka Stoka: »Moč uniforme«. Burka. 17.15 Popoldanski koncert. 19.10 Šport in glasba. 20.30 Sedem dni v svetu. 20.45 Pratika.

Ponedeljek: 11.35 Opoldne z vami. 17.00 Za mlade poslušavce. 18.15 Umetnost... 18.30 Mozart: Koncert za klavir in orkester. 19.00 Poje Nada. 19.10 Odvetnik za vsakogar. 20.35 Slovenski razgledi.

Torek: 11.35 Pratika. 17.00 Za mlade poslušavce. 18.15 Umetnost... 18.30 Komorni koncert. 19.10 »Karel Destovnik«, pripr. V. Beličič. 19.20 Za najmlajše: pravljice, pesmi in glasba. 20.35 G. Rossini: »L'inganno felice«, burka enodejanska.

Sreda: 11.35 Opoldne z vami. 17.00 Za mlade poslušavce. 18.15 Umetnost... 18.30 Ansambel »I Solisti Veneti«. 18.50 Kalifornijski swing. 19.10 Higiena in zdravje. 19.20 Zbori in folklor. 20.35 Simf. koncert. 21.15 Za vašo knjižno polico.

Četrtek: 9.00 Sv. maša iz župne cerkve v Rojanu. 9.45 Beethoven: Sonata za violončelo in klavir. 10.15 Karakteristični ansambli. 10.55 »Te knjige«. Mladinska zgodba. 11.35 Slovenski razgledi. 15.45 Simfonični plesi. 16.15 Filmska glasba. 17.00 Za mlade poslušavce. 18.30 Komorna glasba. 19.10 F. Catalano: Zgodovina ital. polit. strank. 19.25 Za najmlajše: Pisani balončki. 20.30 Etbin Kristan: »Sobotna šala«. Burka. 21.20 Zabavni orkester RAI iz Milana. 21.40 Skladbe davnih dob.

Petek: 11.35 Opoldne z vami. 17.00 Za mlade poslušavce. 18.15 Umetnost... 18.30 M. Lipovšek: Domovini, simfonična pesnitev. 19.10 »Ivan Cargo«, pripr. Milko Bambič. 19.20 Zbori in folklor. 20.35 Gospodarstvo in delo. 20.50 Koncert operne glasbe. 21.35 Plesi z vsega sveta.

Sobota: 11.35 Poslušajmo spet. 15.45 Avtoradio. 17.00 Za mlade poslušavce. 18.15 Umetnost... 18.30 Koncertisti naše dežele. 19.10 Po društvih in krožkih: »Slovenski goriški skavti«. 19.25 Revija zborovskega petja. 20.35 Teden v Italiji. 20.50 Josip Tavčar: »Koraki brez sledu«. Rad. krim.

★

Odbojka. Turnir »Pokal Peter Spacapan« se je začel v petek 16. junija in se bo nadaljeval do sobote ali ponedeljka. Udeležuje se ga 15 moških iz vse dežele. Tekme se vršijo na igriščih v Katoliškem domu in v Standrežu (to zadnje je dobrohotno dalo na razpolago društvo Velox). Dosedanji rezultati so tile: Sloga: ACEGAT 2:0 (15:8, 15:11), Sloga: PAV 2:0 (15:8, 5:11), ACEGAT: PAV 2:0, CSI Friuli UGG 2:0 (15:6, 15:8), CSI: Turriaco 2:0, UGG: Turriaco 2:0; Torriana: Velox 2:0 (15:8, 15:13), CRDA: Torriana 2:0 (15:6, 15:13), CRDA: Velox 2:0 (15:11, 16:14); Dom: Sudest 2:0 (15:9, 17:15); Dom: Aurora 2:1 (15:12, 10:15, 15:10); Aurora: Sudest 2:0 (15:2, 15:4); Olympia: Brda 2:0 (16:6, 15:4), Olympia: Kennedy 2:0 (16:14, 15:2), Kennedy: Brda 2:0. V četrtfinale so se uvrstili Sloga, CSI Friuli, CRDA, Dom in Olympia ter Kennedy, Torriana, Aurora, ACEGAT in UGG. Tekme se bodo nadaljevale v petek in soboto in morda še v ponedeljek.

Naraščajniki se bodo udeležili v ponedeljek in sredo odbojkaškega turnirja, ki se bo vršil v organizaciji CSI, in sicer v ponedeljek popoldne ob 17^h v Gradški in v sredo popoldne ob 17^h v Gorici. Olympia bo nastopala z dvema ekipama proti Audaxu in Torriani.

Atletika. Preteklo soboto so naraščajniki tekmovali v Vidmu. Crapiz Marino je vrgel kroglo 12,67 m; Marko Cotič je tekel 2000 m v 7'17"; Tolazzi je skočil v daljino 5,34 m; kroglo sta metala še Kuštrin in Sanfilippo Hubert; Mavro Russian je prehodil 4 km v 24'45"; Micolino je tekel 80 m v 11"1.

V soboto in nedeljo bodo mladinci (alievji) nastopili v Trstu na deželnem prvenstvu. Tekmovali bodo Nanut Karlo, Cijan, Čevdek, Pavletič, Jarc Emil, Donati, Culot in še nekateri.

OBVESTILA

UREDNIŠTVO SPOROČA. - Zаради praznika sv. Petra in Pavla, ki je letos v četrtek, bomo prihodnji teden izšli en dan prej, t. j. v sredo 28. junija. Paginacija bo v torek 27. junija popoldne, dopise pa bomo sprejemali do 10. ure dopoldne istega dne.

V cerkvi sv. Ivana v Gorici bomo obhajali god sv. Janeza Krstnika, zavetnika cerkve in bodočega dušnopastirskega središča v soboto 24. junija. Sv. maše bodo ob 7., 8., 9. uri in ob 20.30.

V goriškem avtobusu za Mariazell in Dunaj je na voljo še pet prostih mest. Interesenti pohitite! Cena 45.000 lir.

Prijateljem Zavoda sv. Družine v Gorici sporočamo, da so na voljo letaki, ki naj bi se jih delilo povsod, kjer prihajajo Slovenci skupaj. Letake je moč dvigniti na upravi Katoliškega glasa in v Zavodu sv. Družine, ul. don Bosco 66, Gorica.

Učenci in učiteljsvo »Solske skupnosti« v Steverjanu vabijo na prireditev in odprtje razstave, ki bo v dvorani župnijskega doma v soboto 24. t. m. ob 21. uri. Razstava izdelkov bo odprta tudi v nedeljo 25. junija od 9. do 21. ure.

Tudi za prihodnje leto bo poskrbljeno za prevoz slovenskih šolskih otrok iz Tržiča, Ronk in Starancana v Doberdob.

Ravnateljstvo znanstvenega liceja »Fr. Prešeren«, sporoča, da zapade 24. julija 1972 ob 12. uri rok za vpis za šolsko leto 1972/73. Prošnje sprejema tajništvo vsak dan od 10. do 12. ure.

Slov. amatersko gledališče v Trstu bo uprizorilo v petek 23. junija ob 21. uri v dvorani PD »Ivan Cankar« ul. Montecchi 6 drugo premiero v letošnji sezoni in sicer koncertno uprizoritev Cirila Kosmača »Balada o trobenti in oblaku«. Režija in scena: Aleksij Pregarc. Ponovitev bo v soboto 24. junija ob 21. uri v isti dvorani.

Opozarjamo udeležence ekumenskega potovanja na Češkoslovaško (21.-30. 8. 1972), da se zglašijo pri poverjenikih, kjer so se vpisali, glede navodil za češkoslovaški vizum in naj pri tem prinesejo: potni list, 2 stiki in lir 3.500 za vizum in stroške. Poverjeniki imajo formularje že na razpolago. - ACM za Trst in Gorico.

DAROVI

Za Katoliški dom: v spomin prof. Mirka Fileja ob deseti obletnici smrti M. Z. 10.000 lir.

Za katoliški tisk: dve sestri iz Ronk 5.000 lir.

Za Alojzjevišče: hvaležna mati dveh sinov bivših gojencev za globoko in vzorno narodno zavedno vzgojo. 20.000 lir.

Ob četrti obletnici smrti nepozabnega moža Franca Pahor daruje žena Marija Pahor za Zavod sv. Družine v Gorici 5.000, za tiskovni sklad Katoliškega glasa in za misijone pa po 1.000 lir.

Za vod skavtov Sovodnje-Gabrje: Justina Komjanc 11.000 lir.

Za župnijski dom v Steverjanu: Stefan Humar, Kanada, 12.000; N. G. 20.000; K. U. 30.000 lir.

Za Marijin dom v Rojanu: Ernest in Pina Piščanc v spomin pok. Guverna Piščanc 10.000; za obletnico smrti Marije Sosič daruje Ana Sosič-Zerjal 10.000 lir.

Za Marijanišče na Opčinah: Pepka Sedmak, Sv. Križ, 1.000; Antonija Sinigoj, Trst, 3.000; Pepe Kralj, Sv. Križ, 6.000 lir.

Za misijonarja A. Majcena: A. Barič, Trst, 5.000 lir.

Za slovenske misijonarje: N. N. (1) Steverjan 25.000; N. N. (2) Steverjan 25.000 lir.

Vsem plemenitim darovalcem Bog povrni, rajnim pa daj večni pokoj!

Zahvala

Vsem posameznikom in skupnostim, ki so nas ob blagoslovitvi in otvoritvi našega Baragovega doma počastili s svojim obiskom, obdarovali s svojimi darovi ter kakorkoli prispevali in pomagali pri izvedbi praznovanja, kakor tudi vsem onim, ki so spremljali naše dela, sodelovali pri gradnji ter opremitvi Doma, se iskreno zahvaljujemo ter kličemo: Bog plačaj in njegov služabnik Friderik Baraga!

Župnijska skupnost v Ricmanjih

OGLESI

Za vsak mm višine v širini enega stolpca: Trgovski 70 lir, osmrtnice 100 lir, k temu dodati 8% davek za registrski urad

Odgovorni urednik: msgr. dr. Fr. Močnik
Tiska tiskarna Budin v Gorici

Izdaja Katoliško tiskovno društvo

Ansambel »Dobri znanci« iz Ljubljane s tercetom sester Potočnik, ki je na II. zamejskem festivalu narodno-zabavne glasbe v Steverjanu 26.-28. maja prejel prvo nagrado za najboljšo izvedbo

Hodl de Bodl ali Dve vedri vode

Upravičeno lahko rečem, da so igralci dramske skupine PD »Standrež« dosegli višek svojega ustvarjanja z uprizoritvijo Greidanusovega dela, ki so ga predstavili prejšnjo soboto 17. junija na Prazniku spargljev. Na ustvarjanje in delo naših prosvetnih društev gledam s spoštljivostjo in ljubeznijo, ki morata botrovati vsake mu le malo zavzetemu spremljanju naše prosvetne dejavnosti.

Včasih nudi taka dejavnost gledalcu le povprečen užitek. S sobotne predstave pa sem se vračal ne samo zadovoljen, temveč prijetno navdušen. Znova sem se prepričal, da se tudi s skromnimi močmi — najprej pa z zavzetostjo in ljubeznijo do dela — lahko doseže učinek, ki je blizu umetniškega viška. Te, na videz pretirane trditve, bom utemeljil v luči nekaterih ugotovitev, ki sem jih zabeležil ob zaključku predstave.

Pri odrskih predstavah igra veliko vlogo izbira besedila. Greidanusovo delo je bilo v tem smislu zelo posrečeno; ni bilo tipično dolgočasno in pretirano besedičenje, ki te hitro uspava. Vključitev takega besedila v naše dramske programe je vse-kakor zelo učinkovita. Vsebinska ni bila zahtevna; primerna je bila za naše odre, na katerih si človek zaželi preprostega podajanja in ne dolgovazne zapletenosti. Za gledalca je vedno užitek, če se mu igralec približa in ga potegne v dogajanje.

Mislím, da je standreški ustvarjalcem to povsem uspelo, zlasti še Hodlu de Bod-

lu, ki je v sijajni sproščenosti pritegnil gledalce nase. Pa tudi ostali gledalci so bili tako samostojni in poudarjeni, da so njih značajni zelo blesteli. V tem vidim dovršeno roko režiserja Aleksija Pregarca, ki je znal z izrednim čutom in pozorno skrbnostjo povezati vse nastopajoče v očarljivo zbrano in harmonijo. Ustvaril je like, ki so očarali; v dejanje je vključil tudi nove igralce, ki niso prav nič zaostajali; nekateri, že izkušeni, pa so prerasli same sebe. Nastopili so Jordan Mučič v vlogi policajca, Magda Lupin v vlogi Sandre, njegove hčere (nastopila je prvič in zelo uspešno!), Majda Zavadlav kot hči Simplina, Rudi Nanut kot čevljar Dofillo, Božidar Tabaj v vlogi trgovca in Marko Brajnik kot cunjar Hodl de Bodl. Scena, ki si jo je zamislil režiser, je odražala zelo fin okus.

Ob koncu bi še rad poudaril, da je sobotna predstava prekosila vsa moja pričakovanja. Če odkrito povem, po navadi hodim na take prireditve bolj ali manj ravnodušen ali skeptičen. Tega pa nikakor ne morem reči o zadnjem dosežku dramske družine iz Standreža, ki je dokazala, da ima izredno uigrano skupino ljudi in da so ji dane še večje možnosti na tem področju. Igralska sposobnost mladih ustvarjalcev in vestna roka režiserja Pregarca sta otipljivi dokaz, da se bo ta skupina vzpenjala vedno više. Mislim, da mora to ostati njen namen.

v. I.